

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت. دانشمند عزیز شهر ما حجت السلام قنبریان در گفتاری راجع به شعر تر، نوای دل انگیز و ایمان، می فرمودند که ابن سینا در نمط نهم اشارات می فرماید یکی از ابزار مورد نیاز سالک صدای خوش است. ایشون می گفتند که تعجب نکنیم اگر در سجاده علامه طباطبایی یا مرحوم ملکی تبریزی قرآن و مفاتیح و دیوان حافظ با هم هست! (ر.ک m_ghanbarian@) استاد سوالاتی در ذهنم هست، تاثیر این شعر خواندن ها با ترانه های حلال یا حرام دیگه چیه؟ منظورم تاثیرش روی روح هست. مگر امام راحل از استادشون نقل نکردند که موسیقی باعث سستی روح میشه! خب شعری که در دستگاه های موسیقی خونده شود هر چند با مضامین عالی و عرفانی و... تاثیرش مثل همون ترانه ای هست که ازش نهی شده! این شعر حافظ خوندن با صدای حزین همون اثر موسیقیایی ترانه های پاپ، غم گین و... رو نداره؟ البته بحث ترانه همراه با ساز فرق دارد. متشکرم از زحماتتون. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلم فطرت انسان احدیت را که صفت حضرت حق است، می شناسد و «احدیت» به معنای یگانگی بین ذات و صفات است و این یک نوع نظم و هماهنگی است. لذا روح انسان نسبت به هماهنگی ها بیگانه نیست و از این جهت، شعر قصه‌ی ظهور وجه هماهنگی جان انسان است که با حضرت احد مرتبط شده. بگذریم که بعضاً در مسیر اظهار آن نور هماهنگ، خودخواهی‌های شاعر آن را آلوده می‌کند. ولی اگر مطلب تا سطح آهنگ‌های وهمی تنزل بکند، دیگر حکایت آن نور احدی را در خود ندارد و حجاب ارتباط با حق می‌شود. موفق باشید